

การใช้เรื่องสั้นของนัก จารย์ค สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์



บางสานพิศมัย สิงหนาท

002078

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาแมชยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2520

๑๖๗๐๕๙๗

USING MANAS JANYONG'S SHORT STORIES FOR
TEACHING CREATIVE WRITING

Miss Pitsamai Singkeow

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Secondary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1977

บังพิคิวทิยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปัจจุบันของมหาวิทยาลัย

.....

(ศาสตราจารย์ ดร. วิชิต ประจวบเมWARE)
คณบดี

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นีระฉับ ปูรณะโภชติ)

.....
กรรมการ
(ศาสตราจารย์สุนัน พรมวิวัฒน์)

.....
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประคอง บรรณสุทธ)

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย : ศาสตราจารย์สุนัน พรมวิวัฒน์

ลิขสิทธิ์ของบังพิคิวทิยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง การใช้เรื่องเล่าของมนต์ จรรยากร สอนการเชี่ยงสร้างสรรค์
โดย นางสาวพิมพ์ สิงห์แก้ว
แผนกวิชา นักยมศึกษา

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การใช้เรื่องสั้นของนัก จารย์ สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 ชื่อ นางสาวพิศมัย สิงห์แก้ว
 แผนกวิชา นิตยมศึกษา
 ปีการศึกษา 2519



บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษางานและสรุปแนวทางการเขียนของนัก จารย์
- เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับสอนนักศึกษาโดยใช้เรื่องสั้นของนัก เป็นสื่อ
- เพื่อศึกษาด้วยวิธีการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้งานของนัก จารย์ เป็นสื่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษางานของนัก จารย์ และสรุปกล่าววิธีการเขียนเรื่องสั้นอันໄค์แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ท่วงท่านของเขียน แนวคิด และจาก เลือกตัวอย่างรูปแบบการเขียน ของนัก จารย์ คงมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์นี้ไปทดลองสอน นักศึกษากลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยเลือกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง 80 คน เป็น นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบด้วยแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเรื่องสั้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 30 ขอ และแบบสอบถามความสามารถในการเขียน จากคำหรือภาพที่กำหนดให้ ใช้สอบถามและหลังทดลองสอน คะแนนจากการสอบถามนำมาเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่า t

การทดลองสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทดลองสอนนักศึกษา 8 คนที่
ผู้วิจัยสอนการเขียนเรียงสร้างสรรค์แก่กลุ่มทดลองด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสร้าง
สรรค์ และสอนกลุ่มควบคุมโดยสอนแบบธรรมชาติ หรือสอนจากหลักเกณฑ์

ผลการวิจัย

ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสอน ระหว่างกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุมมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนโดยใช้เรื่องสั้นของมนัส จรรยากร
เป็นสื่อ หรือโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงสร้างสรรค์นั้นจะช่วยให้นักศึกษามีความรู้
ความเข้าใจ และความสามารถในการเขียนเรียงสร้างสรรค์สูงกว่าการสอนโดยแบบ
ธรรมชาติ หรือสอนโดยใช้หลักเกณฑ์การเขียน

ขอเสนอแนะ

1. ผู้สอนควร เปิดโอกาสให้บุตรเรียนเขียนอย่างอิสระไม่ควรรบกวนจำกัดห้อง
เวลาและแนวคิด
2. ผู้สอนควรชี้แนะและชักจูงให้บุตรเรียนไปท่องหน้า และรวมความคิดจาก
แหล่งทาง ๆ เพื่อพัฒนาความคิดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ห้องเรียนให้บุตรเรียนฝึกรวมความ
คิดเหล่านั้นเป็นหมวดหมู่เพื่อสะท้อนแก่การนํามาใช้เขียน
3. ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกทักษะทาง ๆ และนํามาไว้เพื่อให้บุตรเรียนฝึกการใช้
ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ควรจัดโปรแกรมการสอนการเขียนเรียงสร้างสรรค์แก้วย เรียนทุกรายวิชาโดย
เฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา

THESIS TITLE USING MANAS JANYONG'S SHORT STORIES FOR
TEACHING CREATIVE WRITING.

NAME Miss Pitsamai Singkeow

Department of Secondary Education

ACADEMIC YEAR 1976

ABSTRACT

Purposes

The purposes of this research are :

1. To study and generalize the techniques of writing in Manas Janyong's short stories.
2. To construct a creative writing exercise for writing.
3. To study the techniques of teaching creative writing.
4. To compare the result of learning between an experimental and a controlled group.

Research Methods

The researcher studied Manas Janyong's short stories to generalize Manas Janyong's techniques, and then constructed a creative writing exercise for teaching creative writing to the students.

80 higher certificated teacher students were devided into two groups : experimental and controlle group.

The test constructed were composed of two parts : a knowledge about short stories test consisting of thirty multiple choice questions, and a composition based on picture or words, which was evaluated by two scorers under similar marking rules and operations

The students were pre-tested and post-tested, then the test were compared in the form of t-test

The researcher conducted the exercises for eight weeks. The experimental group were taught creative writing by using Manas Janyong's short stories or using the creative writing exercises, but the controll group were taught by using traditional method or using principle of writing.

Result

The t-test of the post-test between the experimental group and the controll group showed highly significant difference at . 01 level, so teaching creative writing by using Manas Janyong's short stories or using the creative writing exercises developed students' understanding and the ability of students' writing skill higher than teaching by using traditional method or using writing principles.

Recommendations

1. Teachers should allow students practice writing freely. Time and idea should be not controlled.
2. Students should be advised and convinced to collect ideas for improving their own writing.

3. There should be many types of appropriate exercise for practicing and developing the writing skill.
4. Creative writing program should considered for practicing writing in teaching students every levels, especially in higher education.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ความคิดความเห็นใจให้ถ้อยคำที่ยิ่งจาก
ศาสตราจารย์สุมน พนร. ผู้ควบคุมการวิจัย ที่เป็นหั้งแรงชูใจและกำลังใจช่วยให้คำ
ปรีกษา คำแนะนำ แนวความคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ ส่วนเรื่องระเบียบวิธี
การวิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ประคอง บรรณาธิค
นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์ประยูร อําไพพันธุ อาจารย์
ณรงค์ วันดี อาจารย์อุไร วันดี และอาจารย์เสาวเมีย ใจรักน รวมทั้งนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการที่เกี่ยวข้องสูง ปีการศึกษา 2519 จากวิทยาลัยครุเชียงใหม่ ที่ได้
รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทราบดีในความกรุณาของทุก ๆ ท่าน จึงขอขอบพระคุณและขอบคุณอย่างสูงไว
๑๔ หน้า

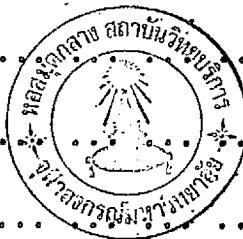


พิมพ์ ลิงหนากว

สารบัญ

หนา

บทคัดย่อภาษาไทย	๑.
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒.
กิติกรรมประกาศ	๓.
รายการตารางประกอบ	๔.
รายการแผนภาพประกอบ	๕.
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
ข้อจำกัดของการวิจัย	9
ข้อพิจารณาเบื้องต้น	9
สมมุติฐานของการวิจัย	9
วิธีการในการวิจัย	10
ประโยชน์ของการวิจัย	11
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	11
2. วรรณคดีเก่าวง	13
ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์	13
ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์	15



บทที่	หน้า
๑. จุดบุกเบิกของการเขียนเรื่องสร้างสรรค์	17
ความคิดสร้างสรรค์และธุรกรรมชาติของ	
ความคิดสร้างสรรค์	18
หลักเกณฑ์ของการสอนเรื่องสร้างสรรค์	21
การเรียนการสอนการเขียนเรื่องสร้างสรรค์ใน	
ประเทศไทย	25
การประเมินผลการเขียนเรื่องสร้างสรรค์	36
การวิจัยการสอนการเขียนเรื่องสร้างสรรค์ใน	
ทางประเทศไทย	38
การวิจัยการสอนการเขียนเรื่องสร้างสรรค์ใน	
ประเทศไทย	42
๒. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้นและแนวการเขียนเรื่องสั้นของ	
มนัส จารย์คง	45
ความหมายของเรื่องสั้น	45
วิถีนาการของเรื่องสั้นโดยลังเชป	46
องค์ประกอบของเรื่องสั้น	49
แนวการเขียนเรื่องสั้นของมนัส จารย์คง	61
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	90
ทั่วอย่างประสากรณ์	90
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	90
การเก็บรวบรวมข้อมูล	95
การวิเคราะห์ข้อมูล	96

บ	หนา
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
6. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	103
ผลการวิจัย	104
อภิปรายผล	105
ขอเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	115
ประวัติการทึกษา	322

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1.	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อใจของแบบสอบถาม	99
2.	ค่าสถิติของคะแนนก่อนการใช้แบบฝึกหัดจะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์และคะแนนหลังการ ใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง	100
3.	ค่าสถิติของคะแนนก่อนการฝึกและคะแนนหลัง การฝึกกลุ่มควบคุม	101
4.	ค่าสถิติแสดงผลเปรียบเทียบยลการสอนระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	102

รายการแผนภาพประกอบ

แผนภาพที่

	หน้า
1. แบบจำลอง "แนวคิดในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์"	35
2. การวางแผนเรื่อง .	49
3. คุณภาพของแบบสอบถามวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องสันนิษฐานปรนัย ^{จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง}	98